

Na poparcie skargi skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1) Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia art. 296 TFUE, art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 133 ust. 3 rozporządzenia finansowego ze względu na brak uzasadnienia.

— W szczególności skarżąca podnosi w tym względzie, że nie rozumie, z jakiego powodu pozwana uznała projekt przedstawiony przez skarżącą za niedopuszczalny. Uzasadnienie odrzucenia w zaskarżonej decyzji różni się bowiem od uzasadnienia zawartego we wcześniejszym piśmie z dnia 7 sierpnia 2013 r., ponieważ wskazuje niespełnienie kryterium dopuszczalności, o którym mowa w wytycznych, innego niż wskazane w wydruku zawartym we wspomnianym piśmie (dystrybucja kinowa filmu nierealizowana przez samą skarżącą). Natomiast zaskarżona decyzja odrzuca projekt na podstawie art. 5.1 akapit piąty wytycznych, który dopuszcza, w pewnym zakresie, korzystanie z podwykonawstwa.

2) Zarzut drugi dotyczy naruszenia art. 167 TFUE i przepisów wykonawczych, w tym rozporządzenia finansowego, jak również pkt 3 i 4 zaproszenia do składania wniosków EACEA/21/12.

— W tym względzie skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja jest obarczona oczywistym błędem. Skarżąca wyjaśnia, że z zaskarżonej decyzji wynika, iż EACEA błędnie i w sposób arbitralny uznała za podwykonawstwo stosunek umowny pomiędzy skarżącą i Rai Cinema. Z tego samego pisma zdaniem skarżącej wynika, że EACEA myli podwykonawstwo i umowę zlecenia osobie trzeciej działań w zakresie „fizycznej dystrybucji”.

Skarga wniesiona w dniu 20 grudnia 2013 r. — SACBO przeciwko Komisji i TEN-T EA

(Sprawa T-692/13)

(2014/C 45/74)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca Società per l'aeroporto civile di Bergamo-Orio al Serio SpA (SACBO SpA) (Grassobbio (BG), Włochy) (przedstawiciele: adwokaci G. Greco, M. Muscardini i G. Carullo)

Strona pozwana: Agencja Wykonawcza ds. Transeuropejskiej Sieci Transportowej (TEN-T EA), Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— tytułem głównym, stwierdzenie nieważności decyzji TEN-T EA z dnia 23 października 2013 r., jak również wszystkich wcześniejszych odnośnych aktów, w zakresie, w jakim poprzez potwierdzenie decyzji z dnia 18 marca 2013 r. uznaje ona za niedopuszczalne koszty zewnętrzne dotyczące działań 1, 2.1, 4, 5, 6 i 7, obniżając w ten sposób należne współfinansowanie i żądając zwrotu 158 517,54 EUR, ze wszystkimi konsekwencjami prawnymi;

— tytułem ewentualnym, stwierdzenie braku nieuczciwego zamiaru i sztucznego podziału działań stanowiących przedmiot współfinansowania, a w konsekwencji stwierdzenie nieważności decyzji TEN-T EA z dnia 23 października 2013 r., jak również wszystkich wcześniejszych odnośnych aktów, w zakresie, w jakim poprzez potwierdzenie decyzji z dnia 18 marca 2013 r. uznaje ona za niedopuszczalne koszty zewnętrzne dotyczące działań 1, 2.1, 4, 5, 6 i 7, obniżając w ten sposób należny współfinansowanie i żądając zwrotu 158 517,54 EUR, ze wszystkimi konsekwencjami prawnymi;

— w każdym razie, określenie nowej kwoty obniżenia finansowania określonego przez Komisję w stopniu uznanym za najbardziej właściwy w świetle zasady proporcjonalności;

— obciążenie pozwanych kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej sprawie występuje ta sama skarżąca co w sprawie T-270/13 SCABO przeciwko Komisji i TEN-T EA (Dz.U. 2013, C 207, s. 46).

W tym względzie należy wyjaśnić, że w tym postępowaniu obie skarżące podniosły niedopuszczalność skargi, ponieważ jest ona skierowana przeciwko aktowi, który według nich nie jest ostateczny.

Według skarżącej skarga przeciwko środkowi z dnia 23 października wydanemu przez Agencję zostaje wniesiona z ostrożności procesowej w celu ponownego wskazania niezgodności z prawem decyzji o obniżeniu finansowania.

Podnoszone zarzuty i główne argumenty są takie same jak podniesione w sprawie T-270/13.